Rada
Unii Europejskiej

PL

16803/1/14 REV 1

(OR. en)

PRESSE 643
PR CO 69

WYNIK POSIEDZENIA RADY

3357. posiedzenie Rady

Zatrudnienie, polityka społeczna, zdrowie i ochrona konsumentów

Bruksela, 11 grudnia 2014 r.

Przewodniczący **Giuliano POLETTI**
włoski minister ds. zatrudnienia i polityki społecznej

P R A S A

Rue de la Loi 175 B – 1048 BRUKSELA Tel.: +32 (0)2 281 6319 Faks: +32 (0)2 281 8026
press.office@consilium.europa.eu http://www.consilium.europa.eu/press

Główne wyniki posiedzenia Rady

Zatrudnienie młodzieży

Rada wraz z ministrami edukacji Włoch, Łotwy i Luksemburga (trzy prezydencje) przeprowadziła wymianę poglądów na temat sposobów **inwestowania w młodzież**, omawiając kwestie gwarancji dla młodzieży, edukacji i umiejętności.

Przewodniczący Rady Giuliano Poletti powiedział, że: „Kluczowe znaczenie dla uporania się z bezrobociem młodzieży ma poprawa synergii między politykami w dziedzinie edukacji i politykami w dziedzinie zatrudnienia. Aby ułatwić to zintegrowane podejście, prezydencja włoska zorganizowała po raz pierwszy równoległe posiedzenia Rady EPSCO i Rady ds. Edukacji. Cieszę się, że komisarz Navracsics i ministrowie edukacji grupy trzech prezydencji dołączyli dziś do nas, by omówić najlepsze sposoby pomocy naszym młodym pokoleniom i inwestycji w ich kształcenie i umiejętności."

EURES

Rada osiągnęła podejście ogólne dotyczące rozporządzenia w sprawie **sieci EURES** (europejskich służb zatrudnienia), w odniesieniu do którego minister Poletti oświadczył: „Odpowiedzieliśmy dzisiaj na wezwanie Rady Europejskiej, aby zmienić portal EURES w prawdziwie europejskie narzędzie pośrednictwa pracy i rekrutacji, i cieszę się, że taki ambitny krok został podjęty w czasie prezydencji włoskiej. Mobilność pracowników jest ważnym czynnikiem przy rozwiązywaniu problemu bezrobocia, zwłaszcza bezrobocia młodzieży."

Kobiety w zarządach przedsiębiorstw

Rada omówiła dyrektywę w sprawie kobiet w zarządach przedsiębiorstw. Nie była w stanie osiągnąć porozumienia ogólnego. Minister Poletti powiedział: „Wzmacnianie udziału kobiet w gospodarczym procesie decyzyjnym ma kluczowe znaczenie dla promowania równości między kobietami i mężczyznami w naszych społeczeństwach i przyniesie korzyści naszym gospodarkom. Podczas tych sześciu miesięcy ciężko pracowaliśmy nad tym, by odblokować negocjacje w sprawie proponowanej dyrektywy dotyczącej poprawy równowagi płci w zarządach przedsiębiorstw i coraz bliżsi jesteśmy porozumienia. Jestem przekonany, że na podstawie osiągniętego przez nas postępu Rada będzie w stanie kontynuować prace nad tym ważnym dossier."

[1]
- Jeżeli deklaracje, konkluzje lub rezolucje zostały przez Radę formalnie przyjęte, jest to zaznaczone w tytule danego punktu, a tekst jest umieszczony w cudzysłowie.
- Dokumenty, do których odesłano w tekście, są dostępne na internetowej stronie Rady (http://www.consilium.europa.eu).
- Gwiazdką oznaczono akty przyjęte wraz z oświadczeniami do protokołu Rady przeznaczonymi do wiadomości publicznej; oświadczenia te można znaleźć na wyżej wspomnianej internetowej stronie Rady lub uzyskać z biura prasowego.

SPIS TREŚCI[1]

OMAWIANE PUNKTY

ZATRUDNIENIE I POLITYKA SPOŁECZNA 6

Zatrudnienie młodzieży 6

Sieć EURES (europejska sieć służb zatrudnienia) 7

Marynarze 8

Kobiety w zarządach przedsiębiorstw 9

Równe traktowanie 10

Urlop macierzyński 11

Czas pracy w transporcie śródlądowym 11

Roczna analiza wzrostu gospodarczego (2015), wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu i sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania 12

Przegląd pekińskiej platformy działania po 20. latach jej funkcjonowania 13

Sprawy różne 13

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY

POLITYKA SPOŁECZNA

– Statystyki Unii Europejskiej w sprawie dochodów i warunków życia 14

– Program badania reprezentacyjnego dotyczącego siły roboczej 14

RYNEK WEWNĘTRZNY

– Pojazdy rolnicze i leśne – wymogi homologacji typu 14

UCZESTNICY

Belgia:	
Kris PEETERS	wicepremier oraz minister zatrudnienia, gospodarki i spraw konsumentów, odpowiedzialny za handel zagraniczny
Bułgaria:	
Iwajło KAŁFIN	wicepremier ds. polityki demograficznej i społecznej, minister pracy i polityki społecznej
Republika Czeska:	
Michaela MARKSOVÁ	minister pracy i spraw społecznych
Dania:	
Henrik DAM KRISTENSEN	minister zatrudnienia
Manu SAREEN	minister dzieci, równouprawnienia, integracji i spraw społecznych
Niemcy:	
Jörg ASMUSSEN	sekretarz stanu, Federalne Ministerstwo Pracy i Spraw Społecznych
Guido PERUZZO	zastępca stałego przedstawiciela
Estonia:	
Helmen KÜTT	minister spraw społecznych
Irlandia:	
Ged NASH	wiceminister w Ministerstwie Pracy, Przedsiębiorczości i Innowacji
Aodhán Ó RÍORDÁIN	wiceminister w Ministerstwie Sprawiedliwości i Równości oraz w Ministerstwie Sztuki, Dziedzictwa i Regionu Irlandzkojęzycznego (Gaeltacht)
Grecja:	
Ioannis VROUTSIS	minister zatrudnienia, ochrony socjalnej i dobrobytu
Hiszpania:	
Fátima BAÑEZ GARCIA	minister zatrudnienia i zabezpieczenia społecznego
Pedro LLORENTE CACHORRO	podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Francja:	
François REBSAMEN	minister pracy, zatrudnienia, szkolenia zawodowego i dialogu społecznego
Chorwacja:	
Milanka OPAČIĆ	wicepremier oraz minister polityki społecznej i młodzieży
Mirando MRSIĆ	minister pracy i systemu emerytalnego
Włochy:	
Giuliano POLETTI	minister pracy i polityki społecznej
Stefania GIANNINI	minister edukacji, szkolnictwa wyższego i badań
Cypr:	
Zeta EMILIANIDOU	minister pracy, opieki socjalnej i zabezpieczenia społecznego
Łotwa:	
Uldis AUGULIS	minister polityki społecznej
Litwa:	
Albinas ZANANAVIČIUS	zastępca stałego przedstawiciela przy UE
Luksemburg:	
Nicolas SCHMIT	minister pracy, zatrudnienia oraz gospodarki społecznej i solidarnej
Romain SCHNEIDER	minister zabezpieczenia społecznego, minister współpracy rozwojowej i spraw humanitarnych, minister sportu
Claude MEISCH	minister edukacji narodowej, ds. dzieci i młodzieży, minister szkolnictwa wyższego i badań

Węgry:	
Katalin NOVÁK	sekretarz stanu ds. rodziny i młodzieży, Ministerstwo Zasobów Ludzkich
László MODORI	podsekretarz stanu ds. rynku pracy
Malta:	
Neil KERR	zastępca stałego przedstawiciela
Niderlandy:	
Lodewijk ASSCHER	wicepremier, minister spraw społecznych i zatrudnienia
Austria:	
Rudolf HUNDSTORFER	federalny minister pracy, spraw społecznych i ochrony konsumentów
Gregor SCHUSTERSCHITZ	zastępca stałego przedstawiciela
Polska:	
Władysław KOSINIAK-KAMYSZ	minister pracy i polityki społecznej
Portugalia:	
Pedro MOTA SOARES	minister ds. solidarności, zatrudnienia i zabezpieczenia społecznego
Rumunia:	
Cristian BĂDESCU	zastępca stałego przedstawiciela
Słowenia:	
Anja KOPAČ MRAK	minister pracy, rodziny, spraw społecznych i równych szans
Słowacja:	
Branislav ONDRUŠ	sekretarz stanu, Ministerstwo Pracy, Rodziny, Spraw Społecznych i Równych Szans
Finlandia:	
Lauri IHALAINEN	minister pracy
Laura RÄTY	minister polityki społecznej i zdrowia
Szwecja:	
Ylva JOHANSSON	minister zatrudnienia
Pernilla BARALT	sekretarz stanu przy ministrze ds. dzieci, seniorów i równouprawnienia
Zjednoczone Królestwo:	
Esther McVEY	sekretarz stanu ds. zatrudnienia, Ministerstwo Pracy i Świadczeń Emerytalnych

Komisja:	
Valdis DOMBROVSKIS	wiceprzewodniczący
Marianne THYSSEN	Członek
Věra JOUROVÁ	Członek
Tibor NAVRACSICS	Członek

OMAWIANE PUNKTY

ZATRUDNIENIE I POLITYKA SPOŁECZNA

Zatrudnienie młodzieży

Rada przeprowadziła wymianę poglądów na temat zatrudnienia młodzieży z udziałem ministrów edukacji grupy trzech prezydencji (IT–LV–LU); wezwała państwa członkowskie, aby zintensyfikowały swoje wysiłki na rzecz rozwiązania problemu bezrobocia młodzieży i w dalszym ciągu traktowały tę kwestię priorytetowo *(15949/14)*.

Ministrowie wyrazili zadowolenie z dialogu ze swoimi kolegami zajmującymi się edukacją, ponieważ zatrudnienie młodzieży jest kwestią przekrojową związaną z edukacją, umiejętnościami, szkoleniem i kompetencjami.

Zwrócili uwagę, że kluczowe znaczenie ma inwestowanie w zwiększanie szans na zatrudnienie; w nadchodzących latach jednym z głównych wyzwań dla wiarygodności UE jest pokonanie wysokich poziomów bezrobocia.

UE potrzebuje nowego ambitnego podejścia, aby odpowiedzieć na globalne wyzwania poprzez lepsze dopasowanie kompetencji i umiejętności do popytu i potrzeb rynku pracy.

Państwa członkowskie powinny zapewnić skuteczne przechodzenie od kształcenia do pracy; młodzi ludzie muszą być informowani o wymogach rynku pracy. Młodym ludziom należy oferować praktyki zawodowe, płatne przyuczanie do zawodu oraz możliwości nabywania znajomości języków, ponieważ pochodzą z różnych środowisk.

Rozwój gospodarczy UE zależy, między innymi, od szkolenia i umiejętności młodzieży. UE powinna stymulować wśród młodych ludzi ducha przedsiębiorczości, skłaniając ich do podejmowania większego ryzyka.

Zatrudnienie młodzieży pozostaje jednym z najważniejszych priorytetów politycznych. Należy stymulować inwestycje, zarówno na szczeblu krajowym, jak i UE, aby wspierać ożywienie gospodarcze i w dziedzinie zatrudnienia, ułatwiając integrację bezrobotnych młodych ludzi na rynku pracy.

Inwestowanie w kształcenie i umiejętności potrzebne na rynku pracy ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia globalnej konkurencyjności UE, przy jednoczesnym zachowaniu jej modelu rozwoju gospodarczego i spójności społecznej. Ma ono także zasadnicze znaczenie dla zbudowania silniejszych związków pomiędzy instytucjami odpowiedzialnymi za kształcenie i szkolenie (w szczególności szkołami i uniwersytetami) a przedsiębiorstwami. Nie tylko poprawi to szkolenia dla młodych ludzi i ułatwi ich przechodzenie ze szkoły do pracy, ale zapewni również, że będą mieli odpowiednie umiejętności zwiększające ich szanse na zatrudnienie, mobilność i elastyczność. Szczególna odpowiedzialność w tym kontekście spoczywa na partnerach społecznych.

Podjęto już szereg inicjatyw w tej dziedzinie, które toczą się zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu UE, jak np. zalecenie w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży, europejski sojusz na rzecz przygotowania zawodowego oraz ramy jakości staży.

Sieć EURES (europejska sieć służb zatrudnienia)

Rada osiągnęła podejście ogólne w sprawie rozporządzenia, które ustanawia nowe przepisy mające poprawić wydajność EURESu oraz współpracę między państwami członkowskimi *(16333/14 + 16333/14 COR1)*.

Ulepszona sieć EURES oferuje pracownikom lepszą pomoc w pokonywaniu barier dla mobilności, rozszerza dostęp do możliwości zatrudnienia w całej UE oraz ułatwia tworzenie miejsc pracy, pomagając w lepszym dopasowaniu podaży i popytu na rynku pracy.

Celem jest wzmocnienie potencjału istniejącej sieci EURES, tak aby stała się ona bardziej dostępna i łatwiejsza w obsłudze dla obywateli Unii.

Ostateczny tekst Rady jest zgodny z wnioskiem Komisji: otwiera sieć dla partnerów prywatnych, ale zobowiązuje komercyjne agencje zatrudnienia, by świadczyły wszystkie podstawowe usługi ujęte w rozporządzeniu. Oznacza to znaczne zwiększenie puli ofert zatrudnienia.

Państwa członkowskie muszą ustanowić procedurę dopuszczającą i jednocześnie zachować odpowiedni poziom elastyczności, by możliwe było dostosowanie tej procedury do systemów krajowych; publiczne służby zatrudnienia z uwagi na ich szczególną rolę i obowiązki krajowe mają w sieci uprzywilejowany status.

Pracownicy i pracodawcy mający duże szanse na znalezienie pracy czy obsadzenie stanowiska otrzymują, oprócz informacji ogólnych, indywidualnie dostosowaną pomoc.

Automatyczny system dopasowywania ofert pracy z wnioskami o zatrudnienie, oparty o interoperacyjność pomiędzy krajowymi systemami klasyfikacji a europejską klasyfikacją umiejętności, kompetencji, kwalifikacji i zawodów (ESCO), zwiększa szanse zarówno pracowników, jak i pracodawców, na spełnienie ich oczekiwań. Ostateczna wersja kompromisowa zawiera nowy akt wykonawczy w sprawie przyjęcia i aktualizacji selektywnego wykazu umiejętności, kompetencji i zawodów do wykorzystania w sieci EURES, który daje państwom członkowskim prawo do wyrażenia swojego formalnego stanowiska przy przyjmowaniu tego wykazu.

W zakres rozporządzenia włączono przyuczanie do zawodu i praktyki zawodowe, ale jedynie te, które nie są częściami programów nauczania lub programów kształcenia zawodowego lub szkolenia zawodowego, lub które nie są finansowane ze środków publicznych w ramach aktywnej polityki rynku pracy danego państwa członkowskiego.

Ostateczny tekst przewiduje również jednoroczne odstępstwo od stosowania procedury dopuszczającej dla dotychczasowych partnerów EURES, aby zagwarantować płynne przejście do nowych ram prawnych.

Parlament Europejski nie wydał jeszcze swojego stanowiska w pierwszym czytaniu.

Marynarze

Rada wypracowała podejście ogólne w sprawie dyrektywy zmieniającej w sprawie marynarzy (*16148/1/14 REV 1*).

Dyrektywa przewiduje bardziej jednolitą ochronę praw pracowniczych marynarzy, w tym prawo do informacji i konsultacji, i daje marynarzom takie same prawa, jak te przysługujące pracownikom zatrudnionym na lądzie. Uwzględnia ona również szczególny charakter sektora żeglugi morskiej.

Celem wniosku jest naprawienie obecnej sytuacji prawnej, która może skutkować nierównym traktowaniem pracowników tej samej kategorii w poszczególnych państwach członkowskich, w zależności od tego, czy państwa te stosują wyłączenia i odstępstwa przewidziane w obecnych przepisach.

Oprócz zapewnienia równych warunków działania w sektorze morskim wniosek ma na celu podwyższenie jakości miejsc pracy w tym sektorze, by odwrócić obecną tendencję spadkową w liczbie młodych Europejczyków wybierających niektóre zawody związane z morzem i by zatrzymać wykwalifikowanych pracowników w zawodzie.

Dyrektywa wprowadza więcej elastyczności w stosowanie pięciu dyrektyw z zakresu prawa pracy w odniesieniu do marynarzy, a mianowicie dyrektywy dotyczącej niewypłacalności, dyrektywy w sprawie europejskich rad zakładowych, w sprawie informowania i konsultacji, zwolnień zbiorowych i dyrektywy w sprawie przejęcia przedsiębiorstw. Wytyczne te są skierowane do pracowników na lądzie i obecnie bądź wyłączają ze swojego zakresu pracowników żeglugi morskiej lub rybaków, bądź umożliwiają państwom członkowskim wyłączanie ich z tego zakresu bez wyraźnego uzasadnienia.

Transport morski jest zasadniczym elementem europejskiej gospodarki. Jedna czwarta statków na świecie pływa pod europejską banderą, a w przemyśle morskim pracują dwa miliony Europejczyków.

Dziś bardziej niż kiedykolwiek europejska gospodarka morska potrzebuje odpowiednio elastycznych ram regulacyjnych, by działać w wysoce konkurencyjnym otoczeniu globalnym. Jest to również sektor, w którym dialog społeczny odgrywa szczególną rolę z uwagi na ogromne zróżnicowanie form stosunków umownych.

Parlament Europejski nie wydał jeszcze swojego stanowiska w pierwszym czytaniu.

Kobiety w zarządach przedsiębiorstw

Rada nie była w stanie wypracować podejścia ogólnego do dyrektywy w sprawie poprawy równowagi płci w zarządach spółek (*16300/14*).

Z myślą o rozwiązaniu poważnego problemu, jakim jest niedostateczna reprezentacja kobiet w gospodarczych procesach decyzyjnych na najwyższym szczeblu, proponowana dyrektywa zakłada ustanowienie celu ilościowego w zakresie odsetka niedostatecznie reprezentowanej płci w organach spółek giełdowych: 40% do 2020 r. (w przypadku przedsiębiorstw publicznych – do 2018 r.). Spółki zostałyby zobligowane do działań prowadzących do realizacji tego celu m.in. przez wprowadzenie zasad proceduralnych dotyczących selekcji i mianowania niewykonawczych członków organów spółki.

Spółki, które nie osiągną celu równego 40%, musiałyby w dalszym ciągu stosować zasady proceduralne oraz wyjaśnić, jakie środki podjęły i zamierzają podjąć, aby zrealizować ten cel. W państwach członkowskich, które zdecydują się zastosować przedmiotowy cel zarówno do dyrektorów wykonawczych, jak i niewykonawczych, zastosowanie miałby niższy odsetek (33%).

Poszukując kompromisu co do tego wniosku, prezydencja przedłożyła zmienioną wersję klauzuli elastyczności (art. 4b) i przedłużyła terminy dotyczące wdrażania i sprawozdawczości (artykuły 5, 8 i 9).

Klauzula elastyczności (art. 4b)

Opracowana zgodnie z zasadą pomocniczości, klauzula elastyczności określona w art. 4b pozwoliłaby państwom członkowskim na realizowanie celów dyrektywy zgodnie z własnym wyborem oraz na zawieszenie wymogów proceduralnych, pod warunkiem że podjęły już one środki o równoważnej skuteczności lub poczyniły postępy, zbliżając się do osiągnięcia celów określonych w dyrektywie.

Aby połączyć elastyczność z jak największą pewnością prawa, w art. 4b określono scenariusze, które zgodnie z prawem byłyby uznane za gwarantujące „równoważną skuteczność”. Przewiduje również możliwość zajścia sytuacji, w której państwa członkowskie mogą być uprawnione do zastosowania klauzuli elastyczności w innych uzasadnionych przypadkach, w których wykazano równoważną skuteczność lub wystarczający postęp.

Zmieniony harmonogram wdrażania dyrektywy i przekazywania sprawozdań (art. 5, 8 i 9)

Zmieniony harmonogram wdrażania nałożyłby na państwa członkowskie obowiązek przetransponowania dyrektywy nie później niż trzy lata po jej przyjęciu (art. 8). W obecnym tekście przedłużono także terminy przekazywania sprawozdań zgodnie z nową datą wdrożenia (art. 5 i 9). Zmieniony harmonogram dałby państwom członkowskim i spółkom więcej czasu na przygotowanie ich własnych przepisów i na poczynienie postępów, w tym na wszelkie przygotowania do zastosowania klauzuli elastyczności.

Parlament Europejski przyjął już stanowisko w pierwszym czytaniu.

Równe traktowanie

Ministrowie przeprowadzili debatę orientacyjną na temat dyrektywy w sprawie równego traktowania. Podsumowując dyskusję, prezydencja odnotowała, że istnieje duże poparcie dla kontynuowania prac nad tym dossier w celu osiągnięcia jednomyślnego porozumienia. Dyrektywa ta ma na celu rozszerzenie ochrony przed dyskryminacją ze względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną na dziedziny inne niż zatrudnienie (*15705/14 ADD 1 REV 2*).

Proponowana dyrektywa ma uzupełnić obowiązujące przepisy WE[1] w tym obszarze, zakazując dyskryminacji z wyżej wymienionych względów w następujących dziedzinach: ochrona socjalna, łącznie z zabezpieczeniem społecznym i opieką zdrowotną, edukacja, dostęp do towarów i usług, w tym mieszkań.

Rada pracuje nad przedmiotową dyrektywą od 2008 r. Pomimo długich dyskusji i zmian redakcyjnych wprowadzonych na forum grupy roboczej nie udało się doprowadzić do pożądanego przełomu. Nowa Komisja uznaje przedmiotową dyrektywę za priorytet.

[1] Chodzi zwłaszcza o dyrektywy Rady 2000/43/WE, 2000/78/WE i 2004/113/WE.

Urlop macierzyński

Prezydencja poinformowała Radę o najnowszych ustaleniach w zakresie dyrektywy o urlopie macierzyńskim. Prezydencja i Parlament Europejski omawiały ten wniosek podczas nieformalnych kontaktów.

W grudniu 2011 r. Radzie EPSCO przedłożono najnowsze sprawozdanie Rady z postępu prac.

Prezydencja starała się zbadać możliwość wznowienia rozmów z nowo wybranym Parlamentem. Obecnie Komisja rozważa wycofanie tego wniosku.

Wniosek Komisji przedłużyłby minimalną długość urlopu macierzyńskiego z 14 do 18 tygodni, a maksymalna kwota zasiłku byłaby równa kwocie zasiłku chorobowego (jak w obecnej dyrektywie). Urlop ten obejmowałby obowiązkowy urlop po porodzie trwający co najmniej 6 tygodni (w porównaniu z dwoma tygodniami obowiązkowego urlopu przed porodem lub po porodzie w obecnej dyrektywie).

Parlament Europejski w swojej opinii poszedł znacznie dalej, domagając się 20 tygodni pełnopłatnego urlopu macierzyńskiego, w tym 6 tygodni obowiązkowego urlopu po porodzie.

Dyskusje wykazały, że 20 tygodni pełnopłatnego urlopu macierzyńskiego jest dla Rady nie do zaakceptowania i stanowi nierealistyczną podstawę dalszych dyskusji, zwłaszcza w kontekście kryzysu gospodarczego oraz presji na rzecz zapewnienia konsolidacji budżetowej.

Czas pracy w transporcie śródlądowym

Rada wypracowała podejście ogólne w sprawie dyrektywy dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy w transporcie śródlądowym (*16031/14* + *16031/14 ADD 1* + *16031/14 ADD 2*).

Proponowana dyrektywa ma na celu nadanie mocy prawnej Umowie europejskiej zawartej przez Europejskie Stowarzyszenie Żeglugi Śródlądowej, Europejską Organizację Kapitanów i Europejską Federację Pracowników Transportu.

Ta umowa na szczeblu unijnym, obejmująca partnerów społecznych z przedmiotowego sektora, wprowadza szczegółowe zasady minimalne regulujące czas pracy pracowników na statkach pasażerskich lub towarowych w transporcie śródlądowym w całej UE. Czas pracy w tym obszarze charakteryzuje się wysokim poziomem nieplanowanych przestojów, takich jak oczekiwania przy śluzach, bądź podczas załadunku i rozładunku, które mogą się odbywać w nocy. W szczególności umowa przewiduje:

– tygodniowy wymiar czasu pracy (do 48 godzin, uśrednionych w okresie do 12 miesięcy);

– praca w porze nocnej (do 42 godzin na tydzień);

– dni wolne od pracy (co najmniej czterotygodniowy coroczny płatny urlop);

– dzienne i tygodniowe okresy odpoczynku (co najmniej 10 godzin odpoczynku w każdym dniu).

Proponowana dyrektywa zawiera klauzulę umożliwiającą państwom członkowskim utrzymanie korzystniejszych przepisów niż te zawarte w umowie.

Roczna analiza wzrostu gospodarczego (2015), wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu i sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania

Komisja przedstawiła Radzie roczną analizę wzrostu gospodarczego na 2015 r., wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu i sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania (*15985/14*, *15953/14*, *15988/14*).

Prezydencja stwierdziła między innymi, że sytuacja gospodarcza i społeczna w UE jest nadal trudna. Restrukturyzacja rynków pracy i gospodarki UE w następstwie kryzysu wiązała się z wprowadzeniem bolesnych zmian i ma poważne konsekwencje dla miejsc pracy i tkanki społecznej w społeczeństwach UE.

Nie nastąpiła spodziewana poprawa sytuacji. W ciągu ostatnich miesięcy odnotowano pewne pozytywne sygnały , ale nie są one wystarczające, by dać widoczne rezultaty w zakresie perspektyw gospodarczych, społecznych oraz w dziedzinie zatrudnienia. Nowa roczna analiza wzrostu gospodarczego przedstawia niezbyt krzepiący obraz: UE nie wyszła jeszcze na prostą.

28 listopada Komisja przedstawiła pakiet gospodarczy na 2015 rok zawierający roczną analizę wzrostu gospodarczego, projekt wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu oraz sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania.

W rocznej analizie wzrostu gospodarczego na rok 2015 Komisja zaleca 3 główne filary unijnej polityki gospodarczej i społecznej: skoordynowane działania stymulujące wzrost inwestycji, odnowione zobowiązanie do reform strukturalnych i dążenie do odpowiedzialności budżetowej. Analiza ta wzywa do stosowania zintegrowanego podejścia poprzez podejmowanie równoczesnych działań we wszystkich trzech dziedzinach.

Przedstawia się w niej również pewne propozycje w celu usprawnienia i wzmocnienia europejskiego semestru 2015. Komisja zobowiązuje się zintensyfikować kontakty z Parlamentem Europejskim i partnerami społecznymi przed przedstawieniem rocznej analizy wzrostu gospodarczego i omawiać z nimi pewne przekrojowe aspekty występujące w tej analizie. Nowe ramy zarządzania mają na celu zapewnienie procesu, który będzie bardziej polityczny i wielostronny, i który obejmował będzie ciągłą analizę polityki i działań w ramach Rady.

W projekcie wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu podkreślono, że zatrudnienie i sytuacja społeczna nadal napawają troską.

W sprawozdaniu przedkładanym w ramach mechanizmu ostrzegania wskazano, że wzrost gospodarczy jest niewystarczający, by doprowadzić do widocznej poprawy danych dotyczących rynku pracy i kwestii społecznych; podkreślono również, że niekorzystne zmiany pod względem zatrudnienia i sytuacji społecznej mogą mieć negatywny wpływ na potencjalny wzrost PKB i powodują ryzyko nasilenia zakłóceń równowagi makroekonomicznej.

Przegląd pekińskiej platformy działania po 20. latach jej funkcjonowania

Rada przyjęła konkluzje w sprawie przeglądu pekińskiej platformy działania po 20. latach jej realizacji przez państwa członkowskie oraz instytucje UE (*16304/14*).

Podstawą konkluzji jest sprawozdanie przygotowane przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE).

Duża część prac Rady w obszarze równości płci odbywa się na podstawie pekińskiej platformy działania – międzynarodowego planu działań na rzecz wzmocnienia pozycji kobiet ustanowionego w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych w trakcie czwartej światowej konferencji na temat kobiet w 1995 r. W celu monitorowania realizacji 12 kluczowych obszarów pekińskiej platformy działania kolejne prezydencje pracowały razem w celu gromadzenia i analizowania danych i opracowania wskaźników w konkretnych kluczowych obszarach.

Sprawy różne

– **Wyniki konferencji – strategia rzymska**

  Prezydencja poinformowała ministrów o strategii rzymskiej jako wyniku konferencji w sprawie gospodarki społecznej w Europie.

– **Prezentacja programu przyszłej prezydencji łotewskiej**
  Nadchodząca prezydencja łotewska przedstawiła Radzie swój program prac.

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY

POLITYKA SPOŁECZNA

Statystyki Unii Europejskiej w sprawie dochodów i warunków życia

Rada postanowiła nie sprzeciwiać się przyjęciu rozporządzenia Komisji (UE) nr …/… z dnia XXX r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1177/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego statystyk Wspólnoty w sprawie dochodów i warunków życia (EU-SILC) w odniesieniu do wykazu docelowych zmiennych wtórnych za 2016 r. dotyczących dostępu do usług (*14431/14* + *14431/14 ADD1*).

Program badania reprezentacyjnego dotyczącego siły roboczej

Rada wyraziła zamiar niezgłaszania sprzeciwu wobec przyjęcia rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr …/… z dnia 22.10.2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 318/2013 w sprawie przyjęcia programu modułów ad hoc obejmującego lata 2016–2018 dla celów badania reprezentacyjnego dotyczącego siły roboczej przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 577/98 *(14729/14 + 14729/14 ADD1)*.

RYNEK WEWNĘTRZNY

Pojazdy rolnicze i leśne – wymogi homologacji typu

Rada postanowiła nie sprzeciwiać się wejściu w życie rozporządzeń Komisji (UE) uzupełniających rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 w odniesieniu do wymogów dotyczących efektywności środowiskowej i osiągów jednostki napędowej pojazdów rolniczych i leśnych (*14538/14*) i w odniesieniu do wymogów dotyczących układów hamulcowych pojazdów do celów homologacji pojazdów rolniczych i leśnych (*14419/14*).

Wspomniane rozporządzenia Komisji są aktami delegowanymi i mogą obecnie wejść w życie, o ile sprzeciwu nie zgłosi Parlament Europejski.